

[Lysholt Hansen.]

jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Knud Thomsen: Jeg vil gerne på mit partis vegne sige, at jeg kan i mangt og meget tittræde en række af de præmisser, hr. Lysholt Hansen just har gjort rede for; derimod knap nok konklusionen. På ét punkt vil jeg gerne indledningsvis give ministeren ret, nemlig at Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk har vist sig at være en fortræffelig formidler af kapitaltilførsel til erhvervslivet inden for sit virkeområde og inden for det tidsrum, hvori man normalt giver lånene. Det understreges yderligere af, at man markedsfører sine obligationer selvstændigt og giver kontantlån, noget, man godt kunne ønske var gældende i større udstrækning.

Men både til ministeren og for så vidt også til hr. Lysholt Hansen vil jeg gerne sige, af Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk jo ikke er nødlidende med hensyn til kapital. Da man for et par måneder siden udstedte sin sidste obligationsserie, blev den overtegnet ca. 20 gange inden for en time. Der er altså mange, der deler mit synspunkt, at det er et godt sted for formidling af kapital. Man arbejder med stor soliditet og har en overordentlig dygtig ledelse.

Hvis man nu ønskede at forøge instituttets virksomhed med statsmidler, så kunne handelsministeren have valgt den udvej at aftale med Finansieringsinstituttet, at for de 400 mill. kr., der gennem dette lovforslag bliver mulighed for at udlåne til erhvervslivet, kunne de udstede en særlig obligationsserie, som staten direkte eller via Nationalbanken overtog til den kurs, der normalt frembyder sig ved obligationsemissionen fra Finansieringsinstituttet, hvis kurser jo ligger ganske fast og særdeles højt. Over for en sådan tilførsel af statskapital til Finansieringsinstituttet ville mit parti antagelig have stillet sig overordentlig velvilligt. Man ville nemlig herved, alt andet lige — og jeg betoner igen, at Finansieringsinstituttet har rigelig adgang til kapital gennem sine obligationsemissioner — have undgået at belaste obligationsmarkedet med de ca. 300 mill. kr., der nu skal udstedes i obligationer for at kunne nyttiggøre de 100 mill. kr.s statsind-

skud. Heroverfor ville vi have været særdeles forhandlingsvenlige. Man ville nemlig herved have undgået forskellige ting, som vi ikke synes om i det nuværende forslag.

Man ville først og fremmest have undgået den differentierede rente for udlånene. Det er vi ikke venner af. Man har jo sine principper også for at bryde dem over for overordnede ting, og jeg kan ganske give tilslutning til, hvad mit parti også tidligere har gjort, at når det drejer sig om egnsudvikling, må vi foretage en særlig indsats, for det drejer sig om særlige forhold, medens derimod kapitaludlånene fra Finansieringsinstituttet jo er normal finansiering og oven i købet af de bedst drevne virksomheder, idet man ikke søger efter den sædvanlige sikkerhedsstillelse, men udelukkende ser på virksomhedernes virkelige indtjeningssevne. Der bliver tilføjet overalt, hvor der er differentieret rente og altså i dette tilfælde en lavere rente — man skønner vel ca. 8 pct. mod sædvanligvis ca. 10 pct. Hvis man ikke havde haft differentieret rente, hvad vi altså er imod, ville man også have kunnet undgå de særlige bestemmelser for udlånenes art. Jeg sympatiserer i og for sig med den art udlån og præference for den art udlån, der er tale om, men jeg mener, at det var bedre at lægge det op til den daglige ledelse for instituttet at foretage denne udvælgelse.

Endelig ville man jo have undgået det, der efter vor mening er den værste skønhedsplet, nemlig statsrepræsentanter i repræsentantskab og bestyrelse. Man kan næsten ikke frigøre sig — i al fald fra min side, jeg tegner jo kun mig selv plus mit parti i denne sag — for den tanke, at man nærmest har opbygget den nuværende ordning som en art prøveeksempel, som en prøveklud med hensyn til at få indført begrebet statsrepræsentanter i repræsentantskab og bestyrelse. Jeg kunne fristes til det spørgsmål til ministeren, om han ikke finder, at den nuværende ledelse af Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk har været tilstrækkelig effektiv, om han virkelig mener, at personer udpeget af handelsministeren skulle kunne yde noget væsentligt bidrag til ledelsen af dette dygtigt ledede finansieringsinstitut.

Set med vore øjne er det begyndelsen til en række nye „benstillinger“. Vi har med flid her i folketinget på forskellig måde